

विभवः प्रणिधानेन सर्वं परिज्ञातुं । किंतु सख्या आदरो मया मानयितव्यः । भवतु । अनयोरेवोद्यान
पालिकयोस्तिरस्करिणीपरिच्छन्ना पार्श्वपरिवर्तिनी भूत्वा उपलप्स्ये ।

प्रथमा । आताम्रहरितपाण्डुर वसन्तमासस्य जीवसर्वस्व ।

दृष्टो ऽसि चूतकोरकर्तुमङ्गलं त्वां प्रसादयामि ॥

द्वितीया । परभृतिके । किमेकाकिनी मन्त्रयसे ।

प्रथमा । मधुकरिके । चूतकलिकां दृष्ट्वोन्मत्ता परभृतिका भवति ।

॥ पत्रं ७८ ॥

द्वितीया । कथमुपस्थितो मधुमासः ।

प्रथमा । मधुकरिके । तवेदानीं काल एष मदविभ्रमगीतानां ।

द्वितीया । सखि । अवलम्बस्व मां । यावदग्रपादस्थिता भूत्वा चूतकलिकां गृहीत्वा कामदेवार्चनं
करोमि ।

प्रथमा । यदि ममापि खल्वर्धमर्चनफलस्य ।

द्वितीया । अकथिते ऽप्येतत्संपद्यते । यंत एकमेव नौ जीवितं । द्विधास्थितं शरीरं । अये । अप्रति
बुद्धो ऽपि चूतप्रसवो ऽत्र बन्धनभङ्गसुरभिर्भवति ।

त्वमसि मया चूताङ्कुर दत्तः कामस्य गृहीतधनोः ।

पथिकजनयुवतिलक्ष्यः पञ्चाभ्यधिकः शरो भव ॥

उभे । प्रसीदत्वार्यः । अगृहीतार्थे आवां ।

॥ पत्रं ७९ ॥

उभे । नास्ति संदेहः । महाप्रभावो राजर्षिः ।

प्रथमा । आर्य । कति दिवसान्यावयोर्मित्रावसुना राष्ट्रियेण भर्तुः पादमूलं प्रेषितयोः । इत्थं च
नौ प्रमद्वनस्य पालनकर्म समर्पितं । तदागन्तुकतयाश्रुतपूर्वं आवाभ्यामेष वृत्तान्तः ।

उभे । आर्य । कौतूहलं नौ । यद्यनेन ज्ञेनेन श्रोतव्यं । कथयतु भवान् । किंनिमित्तं भर्त्रा वस
न्तोत्सवः प्रतिषिद्धः ।

सानुमती । उत्सवप्रियाः खलु मनुष्याः । गुरुणा कार्पोन भवितव्यं ।

उभे । श्रुतं राष्ट्रियस्य भुलाद्यावदङ्गुलीयकदर्शनं ।

सानुमती । प्रियं मे ।

॥ पत्रं ८० ॥

उभे । युज्यते ।

नेपथ्ये । एतत्तु भवान् ।

उभे । तथा ।

सानुमती । स्थाने खलु प्रत्यादेशविमानिताप्यस्य कृते शकुन्तला क्लाम्यति ।

सानुमती । नन्वीदृशानि तपस्विन्या भागधेयानि ।

विदूषकः । लङ्घित एष भूयो ऽपि शकुन्तलाव्याधिना । न ज्ञाने । कथं चिकित्सितव्यो भवि
ष्यतीति ।